

Regeringskansliet
Finansdepartementet

Promemorian ”Genomförande av webbtillgänglighetsdirektivet” (Ds 2017:60)

- ert diarienummer Fi2016/04244/DF

Förvaltningsrätten lämnar, utifrån de intressen domstolen har att beakta, följande synpunkter på förslaget i betänkandet.

Vilken myndighet och domstol bör pröva frågor enligt lagen

Förvaltningsrätten instämmer i utredningens bedömning att det finns fog för att låta endast en myndighet utöva tillsyn enligt den föreslagna lagen.

Förvaltningsrätten har inga synpunkter på utredningens förslag om vilken/vilka myndighet/er som ska vara tillsynsmyndighet. Det kan dock noteras att de två myndigheter som utredningen anser lämpliga finns inom domkretsen för Förvaltningsrätten i Stockholm.

Utifrån 14 § lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar, och då någon särskild regel om behörig domstol inte föreslås, får detta konsekvensen att den förvaltningsrätt som är behörig att pröva överklaganden av tillsynsmyndighetens förelägganden om att vidta åtgärder blir Förvaltningsrätten i Stockholm. Den domstolens domar och beslut överklagas till Kammarrätten i Stockholm.

När det gäller beslut från offentliga aktörer får enligt lagförslaget besluten överklagas till den domstol inom vars domkrets ärendet först prövats. Detta innebär att överklaganden av offentliga aktörers beslut kommer att kunna ske till samtliga förvaltningsrätter.

Förvaltningsrätten är av uppfattningen att endast en förvaltningsrätt, och en kammarrätt, bör överpröva tillsynsmyndighetens förelägganden samt de offentliga aktörernas beslut enligt lagen. Detta särskilt utifrån att utredningen i sin konsekvens- och kostnadsanalys uttalat att rätten att överklaga dessa beslut inte bör generera någon större mängd mål för domstolarna.

Frågan om koncentration av måltyper till vissa domstolar har berörts i bl.a. SOU 2014:76 och har tidigare berörts av förvaltningsrätten i olika sammanhang.

I fråga om vilken förvaltningsrätt som ska ha mål enligt den föreslagna lagen bör följande särskilt påtalas. Eftersom det är fråga om ny lagstiftning kommer ingen av domstolarna att ha en särskilt upparbetad kompetens på området. I måltypen torde dessutom önskemål om muntlig förhandling vara ytterst ovanliga. Om muntlig förhandling begärs behöver det inte vara en fördel att förhandlingen ska hållas i Stockholm.

Förvaltningsrätten menar att om endast en förvaltningsrätt ska överpröva offentliga aktörers beslut eller tillsynsmyndighetens förelägganden bör övervägas om målen bör prövas av en förvaltningsrätt utanför Stockholmsområdet. Detta stärker en sådan domstol. Lösningen motverkar att koncentrationen av statlig verksamhet till Stockholm blir för stor och är väl förenlig med Regeringens inledda utlokalisering av viss statlig verksamhet. Det kan i sammanhanget dessutom noteras att hög kompetens finns och kan utvecklas i de förvaltningsrätter utanför storstadsområdena som har tillgång till och lätt kan rekrytera och behålla kvalificerad personal. Förvaltningsrätten anser sammantaget att tillsynsmyndighetens beslut och förelägganden att vidta åtgärder bör överklagas till någon av de åtta förvaltningsrätter som inte är migrationsdomstolar. Förvaltningsrätten finner inte skäl att göra något närmare övervägande om vilken domstol som bör komma ifråga, men är positiv till att vara ensamt forum för målgruppen.

Björn Johansson

Detta svar har beslutats av lagmannen Björn Johansson och tf. rådmannen Carolin Persson Munther.

Remissvaret skickas endast via e-post.